

ingen anden Communallov end den, vi nu have, indtil den Tid kom. Den ærede Cultusminister har benyttet Nr. 2 af de midlertidige Bestemmelser, men dette Nr. 2 af de midlertidige Bestemmelser indeholder aldeles intet Andet end Grundlovens § 22, af hvilken Meningens var: Vi ville ikke overlade det til Regjeringens Bilkærlighed i en virkelig Overgangsperiode paa egen Haand at affædige Embedsmænd; derfor ville vi have, at de Embedsmænd, som fra nu af til den Tid, der kan gives en Lov derom, blive pensionerede, skulle pensioneres efter Stik og Brug og Sædvane, og mere indeholdes ikke i denne Bestemmelse (Hør!). Det er denne Sikkerhed, man har villet give Embedsmændene ligeoverfor den Myndighed, som endnu i den Retning ingen lovlig Begrændsning havde, men der er ogsaa derved sagt, at man vil begrænse sin Frihed i Love, som den lovgivende Magt synes den passer Landet bedst, og det er ganske vist, at det vilde passe Landet meget bedre, om vi fassatte at 2, 3, 4, 5 til 6 Mars Tjenestetid ikke skulde give Ret til Pension, end om vi greb til et saadant Paaskud kun at give 2 eller 4 eller 6 Skilling Pension, for dog at give Noget.

Formanden: Jeg skal i Anledning af den ærede Talers Foredrag, tillade mig at bemærke, at jeg aldeles ikke kan anerkende, at Formanden uden Betænkelighed skulde kunne sætte under Afstemning et saadant Forslag, som det af den ærede Rigsdagsmand antydede, der forekommer mig kun lidet at stemme med en værdig Opfattelse af Grundloven. (Hør!) Endvidere skal jeg, for at føre Spørgsmaalet tilbage til sine rette Grændser, bemærke, at her ikke er Tale om at virke enten til Gavn eller til Skade for Embedsstanden; her er slet ikke Tale om at benytte andre end lovlige Midler til at virke gunstigt for Embedsstanden — men det simple Spørgsmaal, som foreligger, det er, om de omhandlede Forslag stemme med Grundlovens § 22, thi det maa man ligeledes være enig i, at hvis man vil virke til Skade for Embedsstanden, da skal man ogsaa kun benytte lovlige Midler, fremfor Alt de med Grundloven stemmende Midler. (Hør! Hør!).

Tscherning: Den ærede Formand har uidentvivel overseet, at jeg satte de lovmæssige Bestemmelser i Modsetning til grundlovmæssige.

Frolund: Da den ærede Formand rejste dette formelle Spørgsmaal, saa knyttede han dertil den Bemærkning, at, hvis Forsamlingens Majoritet besluttede, at dette Spørgsmaal kunde komme under Forhandling, saa vilde han vige sit Sæde, ligesom og at han da selv ikke videre vilde fremme eller expedere Sagen. Det Spørgsmaal, om hvorvidt Forsamlingens Formand kan efter eget Godtfindende vige sit Sæde eller ei, er af stor Betydning for Parlamentets Virksomhed, men, da dette Spørgsmaal ikke egentlig foreligger her, skal jeg indfranke mig til den Bemærkning, at jeg troer ikke, den ærede Formand kan høre sig saaledes ad.

Formanden: Jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand vil holde sig overbeviist om, at Formanden vel skal vide at holde sig Forretningsordenen efterrettelig (Ja! Ja! Meget godt!).

Cultusministeren: Da Discussionen har været saalange, skal jeg blot indfranke mig til at sige, at jeg, naar det gjaldt derom, vel skulde vise, at jeg har været ganske berettiget til at citere § 78 i det Niemed, jeg citerede den. For at vise hvad Betydningen var af „visse Classer“ i § 22, derfor citerede jeg Paragraphen.

Formanden: Der er begjert Afslutning af følgende 15 Medlemmer: Jespersen, Kotwitt, Monrad, Simonsen, Steen, Rothe, Ostermann, L. Skau, L. Hansen, Jørgensen, Schiøtt, Poulsen, Hjerrild, Damkjær, Rasmussen.

Med den derpaa stedfundne Afstemning blev Afslutning vedtagen med 43 Stemmer imod 28.

Man gif derpaa over til Afstemning, først over det Spørgsmaal, om

6) Udvalgets Mindretals principale Forslag: